

Titel: Anke til Højesteret.

Citation: "Anke til Højesteret.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e8700.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Anke til Højesteret.

§ 365.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret, kunne, med den i § 126 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Højesterets Justitiarius i Forening med to Medlemmer af Retten tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 366.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 213, 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffen.

§ 367.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 226 af enkelte Spørgsmaal eller Dele af Sagen kunne først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 368.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tilstedes saavel af Højesteret som af Justitsministeriet indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grand til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

Den, der hos Retten vil søge Tilladelse til Anke efter Udløbet af den almindelige Ankefrist, maa indgive et begrundet, skriftligt Andragende derom til Højesterets Justitiarius, som træffer Afgørelse i Forening med to Medlemmer af Retten. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Andragendet, og den Part, der vil anke, maa paa Opfordring af fornævnte Udvalg af Retten tilvejebringe de fornødne Oplysninger. Skulde Vidneførsel være nødvendig, bestemmer Udvalget, om den skal finde Sted umiddelbart for det eller for

Underret. Tilstedes Anke, tilkendegives dette skriftlig vedkommende Part, som derom har at gøre Meddelelse til Modparten inden 4 Uger, efter at Tilladelsen er givet.

Der kan ikke i samme Sag indgives Andragende om Tilladelse til Anke efter Udløbet af den almindelige Ankefrist baade til Retten og til Justitsministeriet, og den, der har indgivet saadant Andragende det ene Sted og faaet Afslag, kan ikke derefter indgive Andragende det andet Sted. Handler nogen herimod, afvises hans Andragende,

§ 369.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 368 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse overensstemmende med de i § 323 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Justitiarius Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Anke- grunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælde de i § 324 fastsatte Regler, dog saaledes at det ikke maa være kortere end 4 Uger.

§ 370.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jfr. §§ 368 og 369, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløbet, være Parten tilladt at indanke Sagen paa ny, naar ny Stævning indgives paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev hævet eller afvist. Denne Ret kan kun benyttes een Gang.

§ 371.

Paa den berammede Tægtedag skal Appellanten mode og fremlægge Anke- stævningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Mode, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Ude- blivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, saafremt Domsforhandlingen ikke er berammet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 372.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgaar den til skriftlig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade for- kynde en Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Indstævnte ude- bliver i et senere Retsmøde, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket sidste Tilfælde derhos det, som han allerede maatte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Retsmøder end det, hvori Domsforhandlingen finder Steel, berettiger ikke til "at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afskærer ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 373.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 374.

Vil Indstævnte fremsætte Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker han, uden selv at paaanke, Dommen forandret eller ophævet, skal han i det nævnte første Retsmode fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ankegrunde samt den Paastand, som han agter at nedlægge. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Naar Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellantens Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parters Samtykke maa ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet — for saa vidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes An- ledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 375.

Paastande eller Anbringender, der ligge uden for den ved Landsretten sted- fundne Procedure, kunne ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, naar det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og deres Afskærelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

§ 376.

Den, der ønsker at opnaa den i § 375 ommeldte Tilladelse, maa i en Paa- tegning paa Stævningen eller den i § 374 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremføre, samt de formentlig derfor talende Om- stændigheder, og Retten bringer da Spørgsmaalet om Tilladelsens Meddelelse til Af- gørelse i det første eller, om fornødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Par- terne have udtalt sig.

Vil en Part, uden at have iagttaget den anførte Fremgangsmaade, søge at opnaa bemeldte Tilladelse, maa han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, be- grundet Andragende, der tillige maa indeholde Oplysning om Grunden til, at An- dragendet ikke er fremkommet tidligere. Finder Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmode, saafremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen, og

Andrageren har da med et af Retten fastsat Varsel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet paaberaabte Grunde for beviste.

Meddeler Retten Tilladelsen, tilstaas der paa Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Tarv i den Anledning, ligesom en berammet Domsforhandling, om fornødent, udsættes. Saafremt en begært Skriftveksling skønnes at være nødvendig, fastsætter Retten Frister for Processkrifternes Meddelelse og be- rammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 331, 332 og 333 givne Regler komme til Anvendelse.

Fremkomme ny Paastande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstaaende Grundsætninger, at deres Fremførelse bør tilstedes, bestemmer den det fornødne i Lighed med de i § 340 givne Regler.

§ 377.

Ny Beviser kunne fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller naar der samtidig med Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 374 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de ny Beviser ere, og hvad derved forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er givet som anført, kan Retten tilstede, at den fremkommer paa et senere Trin af Sagen, i hvilken Henseende til- svarende Regler til de i § 376 givne komme til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt frafalde den omhandlede Meddelelse.

§ 378.

Naar Omstændighederne tale derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke have foreligget for eller ikke ere paakendte af Lands- retten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opnaaelsen af saadan Tilladelse komme tilsvarende Regler til de i § 376 givne til Anvendelse.

§ 379.

I det første Retsmøde har Retten, for saa vidt den ikke anser det for hen- sigtsmæssigt at udsætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retsmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe de for- nødne Bestemmelser i Henhold til §§ 270 og 271 om Afhørelse af ny eller gentagen Afhørelse af tidligere førte Vidner, Syns- eller Skønsmænd, om personlig Afhørelse af Parterne efter § 315, om det skal paalægges Modparten eller Trediemand at frem- komme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa senere træffes af Retten i eller uden for et Retsmøde, og hvis det, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten kræve Mod- partens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet.

Parterne kunne ikke fordrø nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Be- stemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 380.

Skulle Vidner og desl. føres for den dømmende Ret eller for et eller to Medlemmer af samme (§ 271), skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

De ny Dokumenter, som en Part vil paaberaabe sig, skulle mindst 14 Dage for Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Eftersyn for Modparten paa Rettens Kontor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstaaende Regler ikke ere iagttagne, skulle efter Paastand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilsteder deres Benyttelse i Overensstemmelse med de i § 3-10 givne Regler.

§ 381.

Om processuelle Meddelelser gælde de i § 334 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen komme de i § 338 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Andre Afgørelser end de i §§ 365 og 368 nævnte, som blive at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestaaende af 3 af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammensætning bestemmes af Justitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 382.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser mod Ankesagen behandles før selve denne og særskilt paakendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 328, 3die Stykke, gælder ogsaa ved Højesteret.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremstaar og lader Ankestævningen og den paaankede Afgørelse oplæse. I øvrigt gælde de i §§ 341 og 342 fastsatte Regler med de Lempelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

Forsl. t. L. om Rettens Pleje.

§ 383.

Paastand om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævningen, men ogsaa af Modparten, jfr. §§ 374 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

§ 384.

Naar Sagens Forhandling er afsluttet, afsiges Dom snarest muligt. Domsfor- handling i en ny Sag maa ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtagen.

§ 385.

Naar skriftlig Behandling finder Sted paa Grund af Sagens Beskaffenhed, jfr. § 374, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Frister, som Justitiarius bestemmer.

Har Bevisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

Udgaar en Sag til skriftlig Behandling paa Grund af Indstævntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten passerede. Oplyses det, inden Sagen er paakendt, at Indstævntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forsømmelse, kan Højesteret reassumere Sagen.

Mundtlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager.

Hvis Appellanten har stævnet Vidner til Førelse for Højesteret, og de have givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgaar til skriftlig Behand- ling, skulle afhøres, efter at Apellanten har fremstillet Sagens Omstændigheder. I øvrigt sker Vidners Førelse, Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Af- høring for Underret, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer.

Ved skriftlig Behandling finde i øvrigt de almindelige Regler om Højesterets- proceduren Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 386.

Naar Højesterets Dom gaar ud paa Hjemvisning, kan enhver af Parterne hen- vende sig til Landsretten med en Udskrift af Dommen og begære et Retsmøde be- rammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af Rettens Justitiarius fastsat Varsel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.